

PAUL VAN DURME (1877-1947)

1903

Van Durme, Paul-Léon-Marie, werd geboren te Gent op 21 november 1877 en overleed op 3 maart 1947. Hij volbracht zijn middelbare studiën (Oude humaniora) aan het St-Barbara-College te Gent, zijn hogere studiën aan de Universiteit te Gent, waar hij op 22 juli 1901 tot doctor in de genees-, heel- en verloskunde, met de grootste onderscheiding promoveerde. Hij behaalde tevens het diploma van de School voor tropische geneeskunde te Liverpool,

op 3 maart 1902. Hij werd de eerste voor anatomofysiologische wetenschappen in de universitaire wedstrijd van 1898-1900. Onderwerp van de verhandeling: „Étude des différents états fonctionnels de la cellule nerveuse corticale au moyen de la méthode de Nissl”. Van 1901 tot 1903 verbleef hij te Liverpool (School of tropical medicine); te Londen (School of tropical medicine); te Hamburg (Institut für Schiffs- und Tropenkrankheiten); aan de Universiteit te Halle a/S (Hygienisches Institut onder de leiding van Professor Carl Fraenkel); aan het Instituut voor koloniale geneeskunde te Marseille, Bordeaux, Parijs. Hij volgde, in 1904, te Parijs de cursus in de medische diagnose aan de Kliniek Laënnec, onder de leiding van Professor Landouzy.

Van 1897 tot 1901 was hij hulp-preparator voor de cursus in de fysiologie aan de Universiteit te Gent (Ministeriële besluiten van 30 september 1897, 30 september 1898, 30 september 1899, 30 september 1900).

Hij werd benoemd tot docent aan de Universiteit te Gent, bij Koninklijk Besluit van 25 september 1903 en tot buitengewoon hoogleraar, bij Koninklijk Besluit van 15 mei 1910. Zijn ambtsopdrachten alhier behelsden wat volgt: Facultatieve cursus in de ziekten der tropische landen (Koninklijk besluit van 25 september 1903). — Onder de leiding van de titularis van de cursus in de inwendige kliniek, belast met de organisatie en de leiding van het daaraan toegevoegd laboratorium (Koninklijk Besluit van 30 november 1905). — Cursus in de gerechtelijke geneeskunde (Koninklijk Besluit van 15 mei 1910). — Cursus in de koloniale hygiëne

aan de Bijzondere Handelsschool gehecht aan de Rechtsfaculteit (Koninklijk Besluit van 25 januari 1911).

Hij was titelvoerend lid van de Société de médecine de Gand (5 december 1905), Lid van de Société scientifique de Bruxelles (22 mei 1906), Fellow of the Society of tropical medicine and hygiene, te Londen (10 februari 1910) en maakte tevens deel uit van volgende Koninklijke Commissies: Lid van de Gezondheidscommissie van de haven van Gent-Zelzate (Koninklijk Besluit van 15 december 1903) en van de Commissie belast met de studie van de inrichting van een Instituut voor exotische geneeskunde en hygiëne (Koninklijk Besluit van 18 december 1906). Hij was Officier in de Leopoldsorde en Commandeur in de Kroonorde.

Paul Van Durme was een ervaren deskundige en een buitengewoon pedagoog. Aan hem werd o. a. het deskundig onderzoek in de ophefmakende zaak van Beernem toevertrouwd. Samen met M. De Rechter, Directeur van de School voor Criminologie van het Ministerie van Justitie te Brussel, kweet hij zich op een schitterende wijze van zijn taak. De getuigenis door deze twee deskundigen afgelegd voor het Assisenhof maakte een diepe indruk en bleek doorslaggevend te zijn. Prof. Van Durme werd tot het emeritaat toegelaten in 1934. Hij trok zich terug te Heynsdaele, waar hij zich nog vele jaren aan de geneeskunde wijdde.

F. THOMAS.

PUBLIKATIES VAN PAUL VAN DURME

Étude des différents états fonctionnels de la cellule nerveuse corticale au moyen de la méthode de Nissl. Le Nevraxe. Vol. II, fasc. 2, 1901. Verhandeling bekroond op de interuniversitaire wedstrijd voor 1898-1900.

Note sur les embryons de „Strongyloides intestinalis” et leur pénétration par la peau. Thompson Yates Laboratories' Reports. Vol. IV, n° 2, Liverpool, 1902.

Ueber Staphylokokken und Staphylolysin. Hygienische Rundschau, 1908, n° 2, Halle a/S.

Expansion économique et hygiène coloniale. Verslag uitgebracht op het „Congrès d'expansion mondiale”, Bergen, 1905.

Contribution à l'étude des trypanosomiasés. Annales de la Société de Médecine de Gand. Vol. 85, 1905.

Répartition des trypanosomes dans les organes. Archives de parasitologie. Vol. X, n° 2, Paris, 1906.

A propos d'un cas de malaria. Studie gelezen op de zitting van de: Société de Médecine de Gand, 1906.

L'hospitalisation des tuberculeux. Verslag uitgebracht voor de: Commission locale de la tuberculose, Gent, 1907.

Ophthalmo-réaction: lésions tardives (met Dr. STOCKÉ). Annales de la Société de Médecine de Gand. Vol. 88, 1908.

Lésions oculaires tardives après ophthalmo-réaction par la tuberculine (met Dr. STOCKÉ). La Presse médicale. Paris, 1908.

Ter bestrijding der vroegtijdige sterfgevallen der kleine kinderen: het voedsel en de zorgen die zij vereisen. Gent, Siffer, 1908.

Les Instituts de médecine tropicale en Angleterre. Verslag uitgebracht voor de: Commission d'étude pour la création d'un Institut de médecine coloniale. Brussel, 1909.

La lutte contre la maladie du sommeil. Almanach des étudiants catholiques de l'Université de Gand. Vanderpoorten, 1912.

Bespreking van werken in de „Annales de la Société de Médecine de Gand”.